

БЕЗПЕЧНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ПОЛІЙОННОГО РОЗЧИНУ НАТРІЮ СУКЦИНАТУ У ХВОРИХ З ТЯЖКОЮ ЧЕРЕПНО-МОЗКОВОЮ ТРАВМОЮ

Скоропліт С.М.

Харків, Україна, Харківський національний медичний університет

Застосування похідних янтарної кислоти на сучасному етапі розглядається як перспективний метод усунення енергетичного дефіциту органів та тканин, що забезпечує антигіпоксантий та антиоксидантний ефекти. Проте, показання для застосування розчинів похідних янтарної кислоти у пацієнтів з гострими пошкодженнями головного мозку різної етіології звужені, оскільки має місце думка, що ці розчини можуть сприяти погіршенню стану ЦНС при формуванні набряку мозку. На наш погляд, у даній проблемі присутній той самий випадок, коли як і в техніці, пропонується принцип «захисту від дурня». А саме, необачне використання великих об'ємів інфузійної терапії є небезпечним для хворих які мають підвищений ризик формування набряків. Аналогічні обмеження можна зустріти в інструкціях до застосування інших розчинів для інфузійної терапії, наприклад, фізіологічного розчину натрію хлориду, розчину Рингера, декстрану 40 та ін. Ми застосовували внутрішньовенно однакові дози ($6 \pm 1,2$ мл/кг/сут) двом групам (по 20 пацієнтів) розчин Рингера та полііонний розчин натрію сукцинату з проведенням ретельного моніторингу краніоцеребрального імпедансу. Порівнювали зміни краніоцеребрального імпедансу та інтегрального імпедансу тіла (патент України на корисну модель №8283), в обох групах накопичення рідини інтракраніально не було зареєстровано. Результати ядерно-магнітно-резонансного дослідження підтвердили ці результати. Отже ризик розвитку набряку головного мозку при обачному застосуванні полііонного розчину натрію сукцинату не спостерігається.